

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

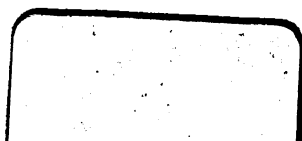
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600088607Z

1/

392

L I T A N I A
ET ORDO
ADMINISTRANDÆ
C Æ N Æ D O M I N I .

OXONII:
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO

M.DCCC.XLI.

138. e. 137.

STAT. UNIVERSIT. OXON.

TIT. I. SEC. 2.

QUO auspiciatus simul et solennius Terminus quisque inchoetur, ordinatum est, quod post Preces publice secundum Liturgiam Ecclesiæ Anglicanæ in Ecclesia B. Mariæ Virginis celebratas, Concio Latine ad Clerum habeatur.

Litaniam Procuratores ipsi, vel alii duo Magistri a Procuratoribus designati, solenniter ac devote cantare, aut legere teneantur. Chorus autem respondeat.

Preces vero Vice-Cancellarius, aut ejus Deputatus, perlegat, et reliqua ibidem in officiis Divinis præstanda celebret, ac peragat.

Demum post peractas Preces, finita etiam Concione, ad sacram Synaxim decenter et reverenter celebrandam se accingant. Cui melioris notæ Academicos frequentes adesse, præter conscientiæ dictamen, publici exempli interest: sicut et singulos ceremoniis et Canonibus Ecclesiæ conformes se præstare interest Disciplinæ Ecclesiasticæ; contra quam ne quid peccetur, sedulo curabit Vice-Cancellarius.

LITANIA.

PATER de cœlis Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemptor mundi Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemptor mundi Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, a Patre et Filio Procedens : miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, a Patre et Filio Procedens : miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, et gloriosa Trinitas, tres Personæ, unus Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, et gloriosa Trinitas, tres Personæ, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris : parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo, et ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato, malo, et infortunio, ab insidiis
diaboli, ab ira tua, et æterna damnatione,

Libera nos Domine.

A cœcitate cordis, superbia, ambitione, hypo-
crisi, ira, odio, malitia, et discordia,

Libera nos Domine.

A fornicatione et aliis omnibus peccatis mortali-
bus, et a tentationibus carnis, mundi, et diaboli,

Libera nos Domine.

A fulgure et tempestate, a plaga et pestilentia,
fame, bello, latrocinio, et morte subitanea,

Libera nos Domine.

Ab omni seditione, occulta conspiratione et re-
bellione, a falsis et hæreticis dogmatibus, a duritia
cordis, et contemptu Verbi et Mandati tui,

Libera nos Domine.

Per mysterium sanctæ Incarnationis, Nativitatis,
Circumcisionis, Baptismi, Jejunii, Tentationis tuæ,

Libera nos Domine.

Per Agonem et sanguineum Sudorem, per Crucem
et Passionem, per pretiosam Mortem et Sepulturam,
per gloriosam Resurrectionem, et Ascensionem tuam
in cœlos, et adventum Spiritus Sancti,

Libera nos Domine.

In tempore tribulationis et prosperitatis nostræ,
in hora mortis, et in die judicii,

Libera nos Domine.

Te rogamus, o Deus, nos peccatores exaudias, ut
Ecclesiam tuam sanctam catholicam regere et gu-
bernare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut Famulam tuam Victoriam Reginam Guber-

natricem nostram clementissimam, in vero tui cultu, in justitia et sanctitate vitæ confirmare, et custodire digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut ejus mentem in tua fide, tui amore, ut semper in te confidat, et ut in omnibus honorem et gloriam tuam quærat et promoveat, dirigere digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut eam servare et defendere, et ei victoriam contra omnes hostes suos concedere digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut Adelaidæ Reginæ Dotariæ, Principi Alberto, Alberto, Principi Walliæ, et universæ Genti Regiæ benedicere et adesse digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut Episcopos, Pastores, et Ministros Ecclesiæ, vera cognitione et recto intellectu Verbi tui illuminare, et ut tam doctrina quam vita illud promoveant :

Te rogamus audi nos.

Ut Consiliarios Regios, et totam Nobilitatem regni, gratia, sapientia et intellectu illustrare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut Magistratui nostro velis benedicere, eique gratiam conferre, ut exequatur justitiam, et custodiat veritatem :

Te rogamus audi nos.

Ut populo tuo universo benedicere, eumque servare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, et concordiam donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut mentes nostras ad verum amorem et timorem
tui inflammare, et ad mandatorum tuorum obser-
vantiam inclinare velis :

Te rogamus audi nos.

Ut populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum
humiliter audiat, et puro corde amplectatur, et
fructus Spiritus proferat, donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut errantes et deceptos in viam veritatis revocare
digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut stantes confirmare, imbecilles sustentare, et
lapsos erigere, ac Satanam sub pedibus nostris con-
culcare velis :

Te rogamus audi nos.

Ut defendas, juves, consoleris omnes in periculis,
necessitatibus, et molestiis constitutos :

Te rogamus audi nos.

Ut peregrinantibus terra marique, parturientibus,
ægrotantibus, et infantibus, captivis, et incarceratis
succurrere velis :

Te rogamus audi nos.

Ut pupillis et orphanis, viduis, desolatis et op-
pressis, prospicere digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus hominibus miserearis :

Te rogamus audi nos.

Ut inimicis et persecutoribus nostris ignoscas, et
eorum corda ad pœnitentiam convertere velis :

Te rogamus audi nos.

Ut fructus terræ dare et conservare digneris, ut
suo tempore pie eis utamur :

Te rogamus audi nos.

Ut veram pœnitentiam et remissionem peccatorum nobis largiri, negligentias et ignorantias nobis condonare, gratiam Sancti Spiritus, et emendationem vitæ nobis donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Fili Dei : te rogamus audi nos.

Fili Dei : te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi :

Dona nobis pacem tuam.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi :

Miserere nobis.

Christe audi nos :

Christe audi nos.

Kyrie eleyson :

Kyrie eleyson.

Christe eleyson :

Christe eleyson.

Kyrie eleyson :

Kyrie eleyson.

Pater noster qui es in cœlis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. *Amen.*

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis :

Neque secundum iniquitates nostras retribue nobis.

Oremus.

DEUS misericors Pater, qui contritorum non despicias gemitum, et mœrentium non spernis affectum, Adesto precibus nostris, quas tibi in angoribus nostris effundimus, easque clementer suscipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atque humanæ moliuntur adversationes, ad nihilum redigatur, et consilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesia tua sancta tibi gratias referamus: per Jesum Christum Dominum nostrum.

Exurge Domine, adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum.

Deus, auribus nostris audivimus, et patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exurge Deus, adjuva nos, et libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri et Filio, et Spiritui Sancto:

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos Christe.

Respice clementer afflictiones nostras.

Aspice dolorem cordis nostri.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes nostras.

O Fili David, miserere nobis.

Et nunc et semper dignare exaudire nos, o Christe.

Christe exaudi nos: Exaudi nos clementer Domine Jesu Christe.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam:

Sicut speramus in te.

Oremus.

INFIRMITATES nostras quæsumus Domine benigne respice, et propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ juste pro peccatis nostris meremur, a nobis clementer averte: et præsta, ut in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocemus in misericordia tua, et tibi semper in puritate vitæ serviamus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem nostrum et advocatum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

GRATIARUM ACTIO GENERALIS.

OMNIPOTENS Deus Pater omnis misericordiæ, nos indignissimi servi tui humillime et ex animo gratias agimus pro bonitate tua erga nos, et universum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione nostra, conservatione, et omnibus hujus vitæ bonis, præsertim vero pro amore tuo nunquam satis æstimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum nostrum Jesum Christum, insuper pro gratiæ præditiis et spe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum sensu ita corda nostra afficias, ut exinde nos sincere grati, laudes tuas non modo labiis nostris, verum et in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, et coram te in sanctitate vitæ, et justitia omnibus diebus vitæ nostræ jugiter ambulamus, per Jesum Christum Dominum nostrum, cui tecum et Spiritui Sancto, sit omnis honor et gloria in æterna secula. *Amen.*

PRECATIO DIVI CHRYSOSTOMI.

OMNIPOTENS Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota et preces tuorum famulorum, prout tibi videtur eorum saluti maxime expedire, perficias, et præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, et in futura vitam æternam. *Amen.*

ii. CORINTH. xiii.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, charitas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

ORDO ADMINISTRANDÆ
CŒNÆ DOMINI,
SEU
SACRÆ COMMUNIONIS.

Quo tempore Cœna Domini celebrabitur, Presbyter stans ad Septentrionalem partem Mensæ orationem Dominicam cum sequente Collecta recitabit, populo in genua provoluto.

PATER noster, qui es in cœlis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

COLLECTA.

OMNIPOTENS Deus, cui omne cor patet, omnes affectus cogniti sunt, et nullum secretum est absconditum; Purifica cogitationes cordium nostrorum per inspirationem Spiritus Sancti, ut te ex animo amemus, et sanctum Nomen tuum debita veneratione celebremus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tum Presbyter conversus ad populum, Decalogum integrum clara voce recitabit, populus autem in genua adhuc provolutus post unumquodque mandatum, veniam petet a Deo pro illius violatione tempore præterito, et rogabit ut sibi gratia concedatur qua illud servet in futurum, in hunc modum.

MINISTER.

I. **L**OCUTUS est Deus hos sermones, et dixit, Ego sum Dominus Deus tuus, non habebis deos alienos coram me.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

II. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, et quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea neque coles; Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam in millia his qui diligunt me et custodiunt præcepta mea.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

III. Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim habebit insontem Dominus eum, qui assumpserit Nomen Domini Dei sui frustra.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices, sex diebus operaberis, et facies omnia opera tua; septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est; non facies omne opus in eo; tu et filius tuus et filia tua, servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cœlum et terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt; et requievit in die septimo: ideo benedixit Dominus diei Sabbati, et sanctificavit eum.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

V. Honora patrem tuum et matrem tuam; ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

VI. Non occides.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

VII. Non mœchaberis.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

VIII. Non furtum facies.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

IX. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

MINISTER.

X. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

POPULUS.

Domine miserere nostri, et hæc omnia mandata tua cordibus nostris, quæsumus, inscribe.

*Tum sequetur Collecta pro Rege, Presbytero sicut
antea stante et dibente.*

Oremus.

OMNIPOTENS et sempiternus Deus, ex sacro Verbo tuo discimus corda Regum in manu tua esse, eaque a te dirigi et inclinari prout divinæ tuæ sapientiæ optime visum fuerit; supplices te rogamus, uti cor Famulæ tuæ Victoriæ Reginæ Gubernatricis nostræ ita inclines atque dirigas, ut omni cogitatione verbo, et opere, indesinenter quærat honorem ac gloriam tuam; et populum tuum istius curæ demandatum custodire opibus, ac pace, et

pietate florentem studeat. Hæc concede, o Pater misericors, propter dilectum Filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tum dicetur Collecta diei. Ac immediate post Collectam, Presbyter leget Epistolam, dicens, Epistola [seu, portio Scripturæ assignata pro Epistola] scripta est capite — Epist. — versu — Finita autem Epistola, dicet, Hic desinit Epistola. Tum leget Evangelium (stante universo populo) dicens, Sanctum Evangelium scriptum est capite — Evangelii — versu —

EPIPHANIA, SEU CHRISTUS GENTIBUS REVELATUS.

Collecta.

DEUS, qui unigenitum Filium tuum Gentibus, stella duce, revelasti; Concede propitius ut qui jam te fide cognoscimus, post hanc vitam gloriosi Numinis tui fruitionem consequamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iij. 1.

CUJUS rei gratia, ego Paulus, vinctus Christi Jesu pro vobis Gentibus: si autem audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in brevi, prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi; quod aliis generationibus non est agnitus filiis hominum, sicuti nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus et Prophetis in Spiritu: Gentes esse cohæredes, et concorporales, et participes promissionis ejus in Christo Jesu, per

Evangelium ; cujus factus sum ego minister, secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi secundum operationem virtutis ejus. Mihi enim omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, in Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi ; et illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi a sæculis in Deo, qui omnia creavit, ut innotescat principatibus et potestatibus in cælestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei ; secundum præfinitionem sæculorum quam fecit in Christo Jesu Domino nostro : In quo habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem ejus.

Evangelium. S. Matt. ij. 1.

CUM ergo natus esset Jesus in Bethlehem Judæ in diebus Herodis regis ; ecce, magi ab oriente venerunt Jerosolymam, dicentes : Ubi est qui natus est Rex Judæorum ? vidimus enim stellam ejus in oriente, et venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex, turbatus est, et omnis Jerosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum, et scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. Et illi dixerunt ei : In Bethlehem Judæ. Sic enim scriptum est per prophetam : Et tu Bethlehem terra Judæ, nequaquam minima es in principibus Judæ ; ex te enim exiet Dux qui regat populum Israel. Tunc Herodes clam vocatis magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis. Et mittens illos in Bethlehem, dixit : Ite, et interrogate diligenter de puero : et cum inveneritis, renunciate mihi, ut et ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt : et ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Videntes

autem stellam, gavisī sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum: et apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham. Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem suam.

DOMINICA PRIMA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

VOTA, quæsumus, Domine, supplicantis populi tui propitius exaudi, ac concede ut quæ illi facienda sunt percipiat, et ut gratia et virtute tua adjutus, ea quæ perceperit fideliter impleat, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. xij. 1.

OBSECRO itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo; sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quæ sit voluntas Dei, bona, et beneplacens, et perfecta. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere; sed sapere ad sobrietatem, et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Evangelium, S. Luc. ij. 41.

ET ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ. Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis in Jerosolymam, secundum consuetudinem diei festi: consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos et notos. Et non invenientes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. Et factum est post triduum invenerunt illum in templo, sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus. Et videntes admirati sunt: et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce, pater tuus et ego dolentes quærebamus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis? Nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis: et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia, et ætate, et gratia apud Deum et homines.

DOMINICA PRIMA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Pater, qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut pro peccatis nostris moreretur, et propter justificationem nostram resurgeret, concede ut abjecto malitiæ et nequitiae fermento, in puritate vitæ et veritate semper tibi serviamus, per merita ejusdem Filii tui Jesu Christi Domini nostri. *Amen.*

Epistola. 1 S. Joan. v. 4.

OMNE quod natum est ex Deo, vincit mundum, et hæc est victoria quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus: non in aqua solum; sed in aqua et sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur; quoniam Christus est veritas: quoniam tres sunt, qui testimonium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra, spiritus, et aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est; quoniam hoc est testimonium Dei quod majus est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se. Qui non credit Filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. Et hoc testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus; et hæc vita in Filio ejus est: qui habet Filium Dei, habet vitam: qui non habet Filium Dei, vitam non habet.

Evangelium. S. Joan. xx. 19.

CUM sero esset die illo, uno Sabbatorum; et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum; venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisí sunt ergo discipuli viso Domino. Dixit ergo eis iterum, Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos: et hoc cum dixisset, insufflaví, et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; et quorum retinueritis, retenta sunt.

DOMINICA PENTECOSTES.

Collecta.

DEUS, qui quasi hoc ipso tempore fidelium tuorum animos, tuo eos Sancti tui Spiritus lumine illustrans, docuisti; Præsta nos per eundem Spiritum recta omnia sapere, et in ejus sancta consolatione semper gaudere, per merita Jesu Christi Servatoris nostri, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus, unus Deus, in diem sempiternum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. ii. 1.

ET cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. Et factus est repente de cœlo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, et replevit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Jerusalem habitantes Judæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convenit multitudo, et mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupebant autem omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? Et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Elamitæ, et qui habitant Mesopotamiam, Judæam, et Cappadociam, Pontum, et Asiam, Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Libyæ quæ est circa Cyrenen, et advenæ Romani, Judæi quoque, et Proselyti, Cretes, et Arabes; audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.

Evangelium. S. Joan. xiv. 15.

JESUS dixit discipulis suis: Si diligitis me, mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem, et alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit, et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum, et mundus me jam non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo, et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea et servat ea, ille est qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo; et ego diligam eum, et manifestabo ei me ipsum. Dicit ei Judas, non ille Iscariotes: Domine, quid factum est quia manifestaturus es nobis te ipsum, et non mundo? Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit; et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis, non est meus, sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paracletus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia, quaecumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis: Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique quia vado ad Patrem; quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis, prius quam fiat; ut, cum factum fuerit, credatis. Jam

non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

DOMINICA TRINITATIS.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus, qui nobis famulis tuis gratiam largitus es ad cognoscendam in confessione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam, et ad adorandam in potentia divinæ Majestatis unitatem; Quæsumus ut in ejusdem fidei firmitate tuo beneficio permanentes, ab omnibus adversis nos immunes semper præstare velis, qui vivis et regnas unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Apocal. iv. 1.

POST hæc vidi; et ecce ostium apertum in cælo; et vox prima quam audiui tanquam tubæ loquentis mecum, dicens: Ascende huc, et ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc, et statim fui in Spiritu: et ecce sedes erat posita in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardii: et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae. Et in circuitu sedis, sedilia viginti quatuor: et super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua: et septem lampades ardentes ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vitreum simile crystallo, et in medio sedis, et in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retro. Et animal primum, simile leoni; et secun-

dum animal simile vitulo; et tertium animal, habens faciem quasi hominis; et quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: et in circuitu et intus plena sunt oculis, et requiem non habebant die ac nocte dicentia: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, et qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum; procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, et adorabant viventem in sæcula sæculorum, et mittebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, et honorem, et virtutem; quia tu creasti omnia, et propter voluntatem tuam erant et creata sunt.

Evangelium. S. Joan. iij. 1.

ERAT homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister; nemo enim potest hæc signa facere quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci cum sit senex? Nunquid potest in ventrem matris suæ iterum introire, et renasci? Respondit Jesus: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est; et quod natum est ex Spiritu, spiritus est. Non mireris quia dixi tibi, Oportet vos denuo nasci. Spiritus ubi vult spirat, et vocem ejus audis; sed nescis unde

veniat, aut quo vadat : sic est omnis, qui natus est ex Spiritu. Respondit Nicodemus et dixit ei : Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Jesus, et dixit ei : Tu es magister in Israel, et hæc ignoras? Amen, amen, dico tibi, quia quod scimus loquimur, et quod vidimus testamur, et testimonium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vobis et non creditis; quomodo, si dixero vobis cœlestia, credetis? Et nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo. Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam.

DOMINICA DECIMA QUINTA POST TRINIT.

Collecta.

CUSTODI quæsumus, Domine, Ecclesiam tuam miseratione perpetua. Et quia sine te non potest non labi humana fragilitas, gratiæ tuæ auxilium concede nobis; quo ab omnibus noxiis abstrahamur, et ad cuncta salutaria dirigamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Gal. vj. 11.

VIDETE qualibus literis scripsi vobis mea manu. Quicunque volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi; tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt; sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid

valet, neque præputium; sed nova creatura. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et misericordia, et super Israel Dei. De cætero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres. *Amen.*

Evangelium. S. Matth. vj. 24.

NEMO potest duobus Dominis servire; aut enim unum odio habebit, et alterum diligit; aut unum sustinebit, et alterum contemnet. Non potestis Deo servire, et mammonæ. Ideo dico vobis, Ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca, et corpus plusquam vestimentum? Respicite volatilia cœli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: et Pater vester cœlestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitans, potest adjicere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt, non laborant neque nent. Dico autem vobis, Quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut unum ex istis: si autem fœnum agri quod hodie est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit; quanto magis vos, modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes, Quid manducabimus, aut, Quid bibemus, aut, Quo operiemur? Hæc enim omnia Gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergo primum regnum Dei, et justitiam ejus; et hæc omnia adjicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua.

DOMINICA DECIMA SEXTA POST TRINIT.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, Domine, perpetuo misericordiae tuae subsidio mundato et munito: et quia sine ope tua non potest salva consistere, tuo semper auxilio tuaque bonitate custodiatur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iij. 13.

PETO, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra: hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlis et in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiori homine; Christum habitare per fidem in cordibus vestris; in charitate radicati et fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum; scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum virtutem quæ operatur in nobis, ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculorum. *Amen.*

Evangelium. S. Luc. vij. 11.

ET factum, deinceps ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim: et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ

civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ; et hæc vidua erat: et turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit et tetigit loculum; hi autem qui portabant steterunt; et ait: Adolescens, tibi dico, Surge: et resedit qui erat mortuus, et cœpit loqui: et dedit illum matri suæ. Accepit autem omnes timor; et magnificabant Deum, dicentes: Quia propheta magnus surrexit in nobis, et: Quia Deus visitavit plebem suam. Et exiit hic sermo in universam Judæam de eo, et in omnem circa regionem.

DOMINICA DECIMA SEPTIMA POST TRINIT.

Collecta.

TUA nos, Domine, semper gratia præveniat et sequatur, adeoque bonis omnibus operibus jugiter præstet intentos, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 1.

OBSECRO itaque vos ego vinctus in Domino, ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis; cum omni humilitate, et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus Spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ; unus Dominus, una fides, unum baptisma, unus Deus et Pater omnium, qui super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis.

Evangelium. S. Luc. xiv. I.

FACTUM est cum intrasset Jesus in domum cujusdam principis Phariseorum, Sabbato manducare panem ; et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Jesus dixit ad legisperitos et Phariseos, dicens : Si licet Sabbato curare ? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos dixit : Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadet, et non continuo extrahet illum die Sabbati ? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem et ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos : Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit invitatus ab illo : et veniens is qui te et illum vocavit, dicat tibi : Da huic locum ; et tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco : ut cum venerit qui te invitavit, dicat tibi : Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus : quia omnis qui se exaltat humiliabitur, et qui se humiliat exaltabitur.

DOMINICA DECIMA OCTAVA POST TRINIT.

Collecta.

GRATIAM eam populo tuo concede quæsumus, Domine, qua mundi, carnis, et Diaboli temptationibus resistere, et te solum verum Deum puro affectu puraque mente sectari possit, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. i. 4.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis, in gratia Dei quæ data est vobis in Christo Jesu ; quod in omnibus facti estis divites in illo, in omni verbo, et in omni scientia, (sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis,) ita ut nihil vobis desit in ulla gratia, expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi. Qui et confirmabit vos usque in finem sine crimine in die adventus Domini nostri Jesu Christi.

Evangelium. S. Matth. xxij. 34.

PHARISÆI autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum : et interrogavit eum unus ex eis, legis doctor, tentans eum : Magister quod est mandatum magnum in Lege ? Ait illi Jesus : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua. Hoc est maximum et primum mandatum. Secundum autem simile est huic, Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis tota Lex pendet et Prophetæ. Congregatis autem Pharisæis, interrogavit eos Jesus dicens : Quid vobis videtur de Christo ? Cujus filius est ? Dicunt ei : David. Ait illis : Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum ; dicens : Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum ? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est ? Et nemo poterat ei respondere verbum, neque ausus fuit quisquam ex illo die eum amplius interrogare.

DOMINICA DECIMA NONA POST TRINIT.

Collecta.

QUÆSUMUS, Domine, quia tibi sine te placere non possumus; dirigat corda nostra in omnibus Sanctus Spiritus tuus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 17.

HOC igitur dico, et testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut et Gentes ambulant, in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum: qui desperantes, semetipsos tradiderunt impuditiæ in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum: si tamen illum audistis, et in ipso edocti estis, sicut est veritas in Jesu; deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renovamini autem spiritu mentis vestræ; et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus in justitia, et sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo; quoniam sumus invicem membra. Irascimini et nolite peccare: sol non occidat super iracundiam vestram: nolite locum dare Diabolo. Qui furabatur, jam non furetur; magis autem laboret operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat; sed si quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite

contristare Spiritum Sanctum Dei; in quo signati estis in diem redemptionis. Omnis amaritudo, et ira, et indignatio, et clamor, et blasphemia tollatur a vobis, cum omni malitia. Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem sicut et Deus in Christo donavit vobis.

Evangelium. S. Matth. ix. 1.

ASCENDENS Jesus in naviculam, transfretavit, et venit in civitatem suam; et ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: Hic blasphemat. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata tua? an dicere: Surge, et ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata; tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam: et surrexit, et abiit in domum suam. Videntes autem turba timuerunt, et glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

DOMINICA VIGESIMA POST TRINIT.

Collecta.

OMNIPOTENS ac summe misericors Deus, ab omnibus noxiis clementi tua bonitate, nos prorege; ut mente juxta atque corpore expediti, ea quæ fieri vis alacriter exequamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. v. 15.

VIDETE itaque, fratres, quomodo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei. Et nolite inebriari vino, in quo est luxuria, sed impleamini Spiritu Sancto. Loquentes vobismetipsis in psalmis et hymnis, et canticis spiritualibus, cantantes et psallentes in cordibus vestris Domino: gratias agentes semper pro omnibus, in Nomine Domini nostri Jesu Christi Deo et Patri: subjecti invicem in timore Christi.

Evangelium. S. Matth. xxij. 1.

RESPONDENS Jesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: Simile factum est Regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo, et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias: et nolebant venire. Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis, Ecce prandium meum paravi; tauri mei et altilia occisa sunt, et omnia parata; venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, et abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt servos ejus, et contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est, et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, et civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati erant non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, et quoscunque inveneritis vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus

in vias, congregaverunt omnes quos invenerunt malos et bonos : et impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intravit autem rex ut videret discumbentes : et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi : Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem ? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris : Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores : ibi erit fletus et stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

Finito autem Evangelio, recitatur sequens Symbolum, stante adhuc universo populo ut antea.

CREDO in unum Deum Patrem Omnipotentem, Factorem cœli et terræ, atque visibilium omnium et invisibilium : Et in unum Dominum nostrum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia sæcula ; Deum de Deo, Lumen de Lumine ; Deum verum de Deo vero ; Genitum non factum ; Consubstantialem Patri, Per quem omnia facta sunt : Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de cœlis ; Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, Et homo factus est ; Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato. Passus et sepultus est : Et resurrexit tertia die secundum Scripturas ; Et ascendit in cœlum ; Sedet ad dextram Patris : Et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos et mortuos : Cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum, Dominum et Vivificantem : Qui ex Patre Filioque procedit ; Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur : Qui loquutus est per Prophetas. Et unam sanctam

Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum : Et expecto Resurrectionem mortuorum, Et vitam venturi sæculi. *Amen.*

Tum Presbyter ad Mensam Domini revertitur, et Offertorium incipit, una aut altera aut etiam pluribus harum sententiarum recitatis.

SIC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est. S. Matth. v. 16.

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra ; ubi ærugo et tinea demolitur, et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo ; ubi neque ærugo neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt nec furantur. S. Matth. vi. 19, 20.

Hoc autem dico, Qui parce seminat, parce et metet ; et qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus et metet. Unusquisque prout destinavit in corde ; non ex tristitia, aut ex necessitate. Hilarum enim datorem diligit Deus. 2 Cor. ix. 6, 7.

Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, et dilectionis quam ostenditis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, et ministratis. Heb. vi. 10.

Beneficiæ autem et communionis nolite oblivisci. Talibus enim hostiis promeretur Deus. Heb. xiii. 16.

Beatus vir qui intelligit super egenum et pauperem ; in die mala liberabit eum Dominus. Psal. xli. 1.

Tum dicit Presbyter,

Oremus pro universo statu Ecclesiæ Christi hic in terra militantis.

OMNIPOTENS et æterne Deus, qui per sanctum Apostolum tuum nos docuisti orare, obsecrare, deprecari, et gratias agere pro omnibus hominibus; Te rogamus supplices ut clementer (*eleemosynas atque oblationes nostras accipias, et*) has nostras orationes quas Divinæ Majestati tuæ offerimus, exaudias; supplicantes, ut Spiritum veritatis, unitatis ac concordiae, universæ Ecclesiae tuæ inspires. Concede etiam ut quotquot sanctum Nomen tuum confitentur, ii omnes in sancti Verbi tui veritate consentiant, vivantque inter se in charitate concordēs. Insuper te rogamus supplices, ut omnes Reges, Principes ac Dynastas, Christum profitentes, serves ac tuearis: imprimis autem famulam tuam *Victoriam* Reginam nostram, ut sub ea pie et tranquille vivamus. Da etiam Consiliariis ipsius universis, singulisque magistratu aliquo sub ipsa fungentibus, ut recte ac sine personarum acceptione jus dicant; nequitiam et vitia coercendo, et veram Dei religionem et virtutem tuendo et propagando. Eam autem gratiam Episcopis ac Ministris omnibus largire, qua cum moribus tum doctrina, Verbum tuum vivum patefaciant, promoveant et illustrent, et recte riteque Sacramenta tua sancta administrent. Et populo tuo universo, huic autem cœtui præsertim, concede ut animo miti ac debita reverentia, sanctum Verbum tuum audiant ac excipiant, tibi vere servientes in sanctitate et justitia, omnibus diebus vitæ suæ. Maxime insuper cum animi demissione te rogamus, Domine, pro benignitate tua, ut eos omnes consoleris et adjuves, qui angustiis, doloribus, inopia, morbo, aliisve rebus adversis premuntur. Atque sancto Nomini tuo benedicimus pro omnibus famulis tuis, qui in fide ac

timore tuo ex hac vita migrarunt; suppliciter te rogantes, ut gratia nobis concedatur, qua eorum exempla bona sequuti, una cum illis regni tui cœlestis fiamus participes. Hæc nobis concede, Pater, propter Jesum Christum, Mediatorem et Advocatum nostrum unicum. *Amen.*

Tum Presbyter ad accipiendam sacram Communionem accedentibus dicit,

VOS quos vere et serio peccatorum vestrorum pœnitet, quique proximos vera charitate complectimini, et vitam novam instituere decrevistis; mandatis Dei obsequendo, et in viis ejus sanctis posthac ambulando; Cum fide accedite, et hoc sanctum Sacramentum accipite in solatium vestrum: atque Omnipotenti Deo magna cum animi demissione confitemini, in genua modeste provoluti.

Tum hæc generalis Confessio eorum omnium noinem quibus propositum est sacram Communionem accipere, fit ab aliquo Ministrorum, ipso et Populo universo in genua humiliter provolutis, ac dicentibus.

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, rerum omnium Conditor, hominum omnium Judex, confitemur ac deploramus multiplicia peccata et scelera nostra, quæ subinde flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo, et opere, contra Divinam tuam Majestatem; iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos pœnitet, et ex animo dolemus ob ejusmodi delicta nostra: eorum recordatio nobis

acerba est, onus intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, Pater summe misericors. Propter Filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum, præteritorum omnium veniam concede: da etiam ut in posterum semper tibi serviamus, et placeamus in novitate vitæ; ad Nominis tui honorem et gloriam, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tum Presbyter (aut Episcopus si adsit) erigit se, et conversus ad Populum hanc absolutionem pronuntiat.

OMNIPOTENS Deus Pater noster cœlestis, qui ex summa misericordia peccatorum remissionem promisit, iis omnibus qui serio atque ex animo pœnitentes cum vera fide ad eum se convertunt, vestri misereatur; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet; vos confirmet et roboret in omni bono, vosque perducatur ad vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Deinde Presbyter dicit,

Audite suavissima verba Christi Servatoris nostri, ad consolandum eos omnes qui ad ipsum revera convertuntur.

VENITE ad me omnes qui laboratis atque onerati estis, et ego reficiam vos. *S. Matth. xi. 28.*

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum dederit; ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam. *S. Joann. 3. 16.*

Audite etiam quid dicat Sanctus Paulus.

Fidelis sermo, et omni acceptione dignus, quod
Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores
salvos facere. 1 Tim. I. 14.

Audite etiam quid dicat Sanctus Joannes.

Si quis peccaverit, Advocatum habemus apud
Patrem, Jesum Christum justum, et ipse est pro-
pitiatio pro peccatis nostris. 1 S. Joan. 1. 1.

Post quæ pergit Presbyter, dicens,
Sursum corda.

Resp. *Elevamus ad Dominum.*

Presb. Gratias agamus Domino Deo nostro.

Resp. *Dignum et justum est.*

Tum Presbyter ad mensam Domini conversus dicit,
VERE dignum et justum est, et indispensabili
officio tenemur, tibi semper et ubique gratias
agere, Domine, Sancte Pater, Omnipotens, Æterne
Deus.

IDEO cum Angelis, et Archangelis, cumque omni
militia cœlestis exercitus, gloriosum Nomen tuum
laudamus et magnificamus; te sine fine celebrantes,
ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus
Deus Sabaoth, pleni sunt cœli et terra gloria tua;
Osanna tibi in excelsis, Deus. *Amen.*

*Tum Presbyter in genua provolutus ad Mensam
Domini, hanc sequentem Orationem dicit eorum
omnium nomine qui sunt communicaturi.*

NON ideo ad hanc mensam tuam audemus acce-
dere, Domine misericors, quod in nostra jus-
titia confidamus; sed in multitudine ac magnitudine

miserationum tuarum. Non sumus digni qui micas colligamus sub mensa tua. Tu vero idem es Dominus cujus proprium est semper misereri. Nobis igitur concede, Domine misericors, carnem Filii tui dilectissimi Jesu Christi sic comedere, sicque sanguinem illius bibere, ut corpora nostra peccatis inquinata, munda fiant per illius corpus, et animæ nostræ abluantur in pretioso ipsius sanguine, utque perpetuo in ipso habitemus, et ipse in nobis. *Amen.*

Quum Presbyter stans ante Mensam Domini, Panem et Vinum ita disposuerit, ut expeditius ac decentius possit Panem frangere coram Populo, et Calicem in manus sumere ; dicit Orationem Consecrationis, prout sequitur.

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cœlestis, qui ex immensa tua misericordia Jesum Christum Filium tuum unicum dedisti, ut mortem crucis subiret pro redemptione nostra ; qui ibi (unica sui ipsius oblatione semel facta) plenum, perfectum, et sufficiens sacrificium obtulit, oblationem et satisfactionem pro peccatis totius mundi ; et instituit præcepitque nobis in sancto Evangelio suo perpetuam memoriam pretiosæ suæ mortis celebrare, usque dum redeat ; Exaudi nos quæsumus supplices, Pater misericors, et concede ut nos sumentes has creaturas tuas panem et vinum, juxta sanctam institutionem Filii tui Servatoris nostri Jesu Christi,

in memoriam mortis ac passionis illius, participes
 fiamus beatissimi illius Corporis ac Sanguinis : qui ea
 nocte qua tradebatur accepit ^a Panem ; et cum gratias egisset, illum
^b fregit, ac dedit discipulis suis, di-
 cens : Accipite, comedite, ^c hoc est
 Corpus meum quod pro vobis datur ;
 Hoc facite in meam commemora-
 tionem. Similiter postquam cœ-
 natum est ^d accepit Calicem ; et
 postquam gratias egisset, dedit illis,
 dicens : Bibite ex hoc omnes, ^e hic
 est enim Sanguis meus Novi Testa-
 menti, qui pro vobis et pro multis
 effunditur in remissionem pecca-
 torum. Hoc facite, quotiescunque biberitis, in meam
 commemorationem.

^a Hic Presbyter ac-
 cipit Patenam in manus.

^b Hic autem frangit
 Panem.

^c Hic manu porrecta
 tangit quicquid Panis ibi
 fuerit.

^d Hic calicem manu
 prehendit.

^e Et hic vasa omnia
 (sive sint Calices sive La-
 genæ), in quibus est Vi-
 num consecrandum, tan-
 git porrecta manu.

*Tunc Minister primus sacram Communionem sumit
 ipse sub utraque specie ; tum pergit eam porrigere
 Episcopis, Presbyteris et Diaconis, eodem modo, si
 qui adfuerint ; postea vero etiam plebi in manus
 ordine, singulis humiliter in genua provolutis. Uni-
 cuique autem Panem porrigens dicit,*

CORPUS Domini nostri Jesu Christi, quod pro te
 traditum est, corpus et animam tuam servet
 in vitam æternam. Accipe et comede hoc, in me-
 moriam quod Christus mortuus est pro te, et fide
 illo vescitor in corde tuo, cum gratiarum actione.

Minister Calicem porrigens unicuique, dicit,

SANGUIS Domini nostri Jesu Christi, qui pro te effusus est, corpus et animam tuam servet in vitam æternam. Bibe hoc in memoriam quod Sanguis Christi pro te effusus est, et gratias age.

Si quantum Panis aut Vini consecratum fuerat, id totum absumptum est priusquam omnes communicaverint; Presbyter majorem copiam consecrat juxta prius præscriptam formulam; incipiens a verbis (Servator noster Christus eadem nocte qua, &c.) ad benedicendum Pani; et ab his (Similiter postquam cœnatum) ad benedicendum Calici.

Postquam omnes communicaverint, Minister redit ad Mensam Domini, et reverenter super ea reponit quicquid superfuerit ex consecratis Elementis, illud cooperiens mundo linteo.

Tum Presbyter recitat Orationem Dominicam, populo unamquamque petitionem post ipsum iterante.

PATER noster qui es in cœlis, Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Deinde dicitur, ut habetur in sequentibus.

O DOMINE ac Pater cœlestis, nos humiles famuli rogamus supplices paternam tuam bonitatem, ut hoc laudis et gratiarum actionis sacrificium

clementer accipias, humillime supplicantes, ut propter merita et mortem Filii tui Jesu Christi, et per fidem in illius sanguinem, concedas, ut nos cum universa Ecclesia peccatorum nostrorum remissionem, cæteraque omnia beneficia passionis illius, consequamur. Hic autem offerimus ac præsentamus tibi, O Domine, nos ipsos, animas nostras et corpora, tibi hostiam rationalem, sanctam et vivam; submisce rogantes, ut quotquot participes sumus hujus sanctæ Communionis, tua gratia et cœlesti benedictione repleamur. Et quanquam indigni sumus ob multiplicia peccata nostra, qui tibi ullum sacrificium offeramus, attamen te rogamus supplices, ut acceptum habeas hoc debitum obsequium ac hunc cultum nostrum, non intuendo merita nostra, sed condonando delicta, per Jesum Christum Dominum nostrum, per quem et cum quo, in unitate Spiritus Sancti, tibi sit, Pater Omnipotens, omnis honor et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

GLORIA in excelsis Deo, et in terra pax, bona voluntas hominibus. Te laudamus, tibi benedicimus; te adoramus, te glorificamus; tibi gratias agimus, propter summam gloriam tuam, Domine Deus, Rex cœli, Deus Pater Omnipotens.

Domine Fili unigenite Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suscipe orationem nostram. Qui sedes ad dexteram Dei Patris, miserere nostri.

Quoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus, O Christe, cum Spiritu Sancto, altissimus in gloria Dei Patris. *Amen.*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, servet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus Jesu Christi Domini nostri: et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit semperque vobiscum maneat. *Amen.*

PSALM. CXVII.

1 **O** gentes omnes undique,
Laudate Dominum ;
Illum laudate, populi,
Per orbis ambitum.

2 Nam ingens est hominibus
Illius bonitas,
Et in æterna sæcula
Jehovæ veritas.

3 Sit laus Trin-uni Domino,
Honor et gloria,
Ab universo populo,
Per cuncta sæcula.

